

матеріалу, розвиває інтелект, моральні якості вихованців, вчить дітей нестандартно мислити, грамотно обґрунтовувати власну думку, самостійно приймати рішення, активізує творчий потенціал майбутнього будівника вільної України.

Список використаних джерел:

1. Барко В.І., Тютюнников А.М. Як визначити творчі здібності дитини? – К.: «Україна», 1991. – 79 с.
2. Волков І.П. Вчимо творчості. // Педагогический поиск / Сост. Н.И. Баженова; Пер. с рус. – К.: Рад. шк., 1988. – С. 90-126.
3. Волков И.П. Много ли в школе талантов. – М.: Знание, 1989. – 79 с.
4. Волощук І.С. Науково-педагогічні основи формування творчої особистості. – К.: Педагогічна думка. 1998. – 160 с.
5. Гільбух Ю.З. Темперамент і пізнавальні здібності школяра (Діагностика, педагогіка). – К., 1992. – 216 с.

Томай Р.В.

студентка,

Ізмаїльський державний гуманітарний університет

ІНТЕРЕС ДИТИНИ ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ ЯК ЄДИНА ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА ДОШКІЛЬНОЇ І ПОЧАТКОВОЇ ЛАНОК ОСВІТИ

Глобальна інтеграція не тільки в фінансово-економічній області, а й в інших сферах суспільного життя, сучасні інформаційні технології роблять цей світ настільки «маленьким», що кожен дошкільник або молодший школяр, навіть будучи в географічному відношенні віддаленим від країни, що вивчається, може кожен день стикатися з лінгвокультурними феноменами «чужого» світу і його представниками. І тому незнання мов і особливостей «чужих» культур може привести до проблем в спілкуванні з їх носіями: почуття страху перед іншою мовою і можливе неприйняття чужої культури можуть стати стійкими. Щоб уникнути цього і дати можливість дітям адаптуватися до полікультурних умов проживання в сучасному світі, дітей слід залучати до іноземних мов і через мову – до світу інших культур [3].

Раннє навчання іноземних мов (ІМ) – один із пріоритетних напрямків в освітній політиці як України, так і цивілізованих зарубіжних країн. При цьому серед учених і практиків (Д.А. Білолипецький, Н.В. Грицик, В.О. В'юнник, Т.В. Зубенко, Н.В. Лисенко та ін.), немає єдиної думки відносно того, що слід розуміти під «раннім навчанням іноземних мов». Одні вважають, що про раннє навчання можна говорити тільки в тому випадку, якщо мова йде про залучення до іноземних мов дітей саме дошкільного віку; інші ж стверджують те, що раннє навчання іноземних мов пов'язано виключно із процесом навчання дітей молодшого шкільного віку. На наше переконання, доцільно розрізняти раннє дошкільне навчання і раннє шкільне навчання. Перше здійснюється в дитячому дошкільному закладі з 5 років (а в деяких випадках і раніше), тобто до початку систематичного шкільного навчання дитини.

У свою чергу, раннє шкільне навчання – це перша ступінь навчання молодших школярів (з 1 по 4 клас або з 2 по 4 клас). До того ж саме на цьому етапі у учнів закладається фундамент мовленевих і мовних здібностей, необхідних для подальшого вивчення ними іноземної мови як засобу спілкування (Н. Бібік, В. Плахотник, О. Савченко).

Отже, раннє навчання іноземної мови – один із важливих напрямів удосконалення і розвитку системи освіти, який, ж відомо, був визначений Загальноєвропейськими рекомендаціями з мовної освіти, Законом України «Про дошкільну освіту», а також Базовим компонентом дошкільної освіти в Україні. Дошкільне навчання іноземних мов сьогодні набуло значного поширення, адже входження України в європейський освітній простір, міжнародний обмін інформацією в різних галузях знань значною мірою впливають на підвищення статусу іноземної мови як важливого засобу комунікації. Становлення України як демократичної держави, входження її в єдиний європейський простір зумовлюють прогресивні зміни у стратегії розвитку національної системи дошкільної освіти. В умовах глобалізаційних змін на часі модернізація змісту дошкільної освіти, гуманізація її цілей та принципів, переорієнтація на розвиток особистості дитини як основний ресурс, що визначає поступальний рух суспільства.

Одним із завдань раннього навчання є формування у дошкільників елементарної комунікативної компетенції, мовленнєвої активності на основі засвоєння лінгвістичного матеріалу та сприяння їх загальному розумовому розвитку. У цьому контексті саме опанування іноземної мови кваліфікується як одна із важливих передумов підвищення якості мовленнєвої активності дітей.

Актуальність порушеної проблеми є очевидною, бо сьогодні можна з упевненістю констатувати, що навчання іноземної мови стає невід'ємною частиною початкового етапу навчання як у вітчизняній, так і в зарубіжній практиці.

Психологи і фізіологи пояснюють, що введення раннього навчання іноземних мов природній процес для дітей, тому що у них є схильність до мов і присутня емоційна готовність до оволодіння ними [4]. В цьому випадку зазвичай посиляються на чутливість дітей дошкільного та молодшого шкільного віку до оволодіння мовами взагалі, і іноземних зокрема. Науковці стверджують про те, що тривалість сензитивного періоду у різних дослідників різна, але в основному йдеться про період від 4 до 8 років. Саме в цьому віці діти відрізняються природною допитливістю і потребою в пізнанні нового. Їм властиве більш гнучке і швидке, ніж на наступних етапах, засвоєння мовного матеріалу [6].

Науковці (А. Богуш, М. Зубенко, С. Соколовська та ін.) єдині й у визнанні ще однієї дуже важливої переваги дошкільного та молодшого шкільного віку: глобально діючої у дітей ігрової мотивації, яка й дозволяє природно і ефективно організувати навчання іноземних мов як засобу спілкування і будувати його як процес, максимально наближений до природного процесу [5]. До того ж на цьому етапі більш продуктивною стає можливість використання рідної мови. Це стає можливим, оскільки за допомогою спеціальним чином організованої гри в навчальному процесі можна зробити комунікативно цінними практично будь-які мовні одиниці [1]. І тоді ефективність формування у молодших школярів здатності до

спілкування на новому мовою підвищується за рахунок взаємодії ігровий мотивації і інтересу до шкільного навчання.

Якщо ж урахувати, що придбання соціального досвіду найчастіше відбувається в монолінгвальному (одномовному) і монокультурному середовищі (тобто в середовищі, в якій взаємодіють суб'єкти – носії однієї культури), то дитина засвоює «правила гри», прийняті тільки в певному лінгвосоціумі – співтоваристві носіїв однієї мови і однієї культури [2].

Відтак важко переоцінити роль соціального партнерства постійних контактів учителя іноземної мови з учителем початкової школи, з батьками і координація їх дій. Не менш вагомим є значення, зокрема, першої зустрічі не лише педагога, який викладає іноземну мову «маленьким громадянам своєї країни», але і компетентний педагогічний супровід знайомства дитини з культурою носіїв певної іноземної мови. В нашому досвіді цьому сприяє спільна діяльність педагогів, вихователів, бібліотекаря та батьків.

Водночас маємо зауважити на тому, що наш досвід навчання дітей іноземних мов на етапі перед шкільної освіти та першокласників доводить про особливе значення спадкоємності педагогічних умов у загальному ракурсі педагогів які викладають іноземну мову у дошкільному навчальному закладі та в школі першого ступеня.

Отже, аналіз наопрцьованих дослідників щодо соціально-педагогічного сенсу вивчення дітьми 5-7 років іноземних мов дозволяє окреслити безсумнівні переваги такого підходу. Натомість проблемні питання, пов'язані із систематичністю педагогічного стимулювання інтересу дітей старшого дошкільного і молодшого шкільного віку до вивчення іноземних мов, ще й досі залишаються недостатньо розв'язаними. А тому ми вбачаємо перспективність подальшого наукового пошуку саме у площині вивчення засобів активізації пізнавальної мотивації дітей у цьому ракурсі.

Список використаних джерел:

1. Богуш А. Мовленнєвий розвиток дітей від народження до 7 років. [Монографія] / А. Богуш. – К.: Видавничий Дім «Слово», 2004. – 376 с.
2. Зубенко Т. В. Комунікативний підхід до навчання іноземної мови учнів початкової школи. Миколаїв: МДУ імені В.О.Сухомлинського, 2006. – 120 с.
3. Лисенко Н. В. Педагогіка українського доккілля: у 3-х частинах – Ч. 2. – К. : Видавничий Дім «Слово», 2010. – 360 с.
4. Соколовська С. В. Особистісно-орієнтований підхід у навчанні іноземної мови дітей шостого року життя : дис. канд. пед. наук : 13.00.08 / Світлана Володимирівна Соколовська. – К., 2005. – 221 с.
5. Шаркова Н. Ф. Особливості впливу характеру немовної діяльності на ефективність засвоєння іншомовної лексики дітьми дошкільного віку / Н.Ф. Шаркова // Актуальні проблеми психології. – 2009. – Том 7, Випуск 19. – С. 264-268.
6. Шкваріна Т.М. Модель змісту підготовки вчителя до здійснення іншомовної освіти дошкільників // Вісник Житомирського державного університету. Випуск 40. / Педагогічні науки. – 2007. – С. 102-105.